

SEDAM ŽENA I JEDAN ČOVJEK

Ako vas je možda naslov asociirao na „ideal“ koji bi poželjeli mnogi (duhovno bolesni) muškarci – na krivom ste putu. Ali nastavite čitati, jer radi se o izuzetno zanimljivim ženama. Pretpostavljam da svako od vas poznaje najmanje jednu od njih. Što se tiče čovjeka, o njemu se mnogo priča i teško bi bilo reći nešto novo. No koliko god ove žene bile poznate i prisutne u našem svakodnevnom životu, o njima se ne zna prava istina. Uglavnom prevladavaju subjektivna mišljenja. Zašto je to tako? Osnovni razlog je nepoznavanje čovjeka. Da vidimo o čemu se tu zapravo radi.

Više od 700 godina prije hrišćanske ere, u Judeji i Jerusalimu djelovao je jedan prorok po imenu Isaija. Njegova knjiga uvrštena je u kanon Tanaha ili Starog Zavjeta Svetog Pisma. Svi oni koji su je čitali lako će se složiti da ona sadrži najupečatljivije poruke ikad date ljudima.

Odmah na početku postaje jasno da prorok Isaija nije govorio ono što bi njegovi sugrađani voljeli da slušaju. Njima – izabranom Božjem narodu – on je govorio o teškim grijesima, otpadu i kaznama koje slijede, pozivao na pokajanje i najavljivao čudesna proročanstva o Čovjeku koji dolazi da izbavi svoj narod. Ta proročanstva sezala su do konačne obnove i nove Zemlje. Koliko su od toga njegovi slušaoci razumjeli, možemo da nagađamo, ali način na koji su doživljavali poruke vrlo je interesantan – one govore *protiv* njih.

„Sada idi, napiši to na ploču pred njima, zapiši to u knjigu, da ostane za buduće vrijeme, za svjedočanstvo do vijeka. Jer su oni bunтовan narod, lažljivi sinovi, sinovi koji ne žele da slušaju Gospodnji zakon. I govore vidiocima: ‘Okanite se svojih vizija.’ Onima koji imaju vizije govore: ‘Ne prorokujte nam istinu. Govorite nam lijepe rije-

či, prorokujte nam prevare. Skrenite s puta, odstupite sa staze. Uklonite od nas Svetog Boga Izraelovog.” (Isaija 30:8-11)

Da li vam je sada jasnije zašto ljudi mnogo više vole i radije pričaju o Nostradamusu, braći Tarabić, baba Vangi, astrologiji, časopisu „Treće oko“ i „naučnim“ izvještajima o posjetama vanzemaljaca koji su „posijali sjeme života na Zemlji“, ili za razum uvredljive nebuloze o mrtvoj materiji koja se sama po sebi organizovala i proizvela život? Osnovni motiv takvog stava može se sažeti u rečenici: „Uklonite Boga iz našeg vidokruga!“

Očigledno, čovjek ima nevjerojatno ozbiljan problem sa Bogom. Toliko ozbiljan da ne želi znati za Njega. Ako ste roditelj, normalan otac ili majka, sigurno vam je poznato kad dijete ne želi vaše prisustvo. To se dešava u situacijama kada čini nešto loše, nemoralno i destruktivno. Nema suštinske razlike u našem odnosu sa Stvoriteljom, stvarnim Ocem. „Ako činiš dobro, zar nećeš biti prihvaćen? Ali ako ne činiš dobro, grijeh vreba na vratima, i on te podstiče, a ti trebaš vladati nad njim.“ (1. Mojsijeva 4:7)

Dakle, čovjek je toliko loš da je u stanju odbiti najnevjerovatniju ponudu ljubavi ikad datu. To smo mi. Ako biste nekom svom poznaniku rekli da u njemu, nezavisno od Boga, nema ničeg dobrog, ne biste lagali. Ali nemojte to da kažete, makar ne prije nego što shvati šta pala ljudska priroda zaista jeste. Apostol Pavle je govorio o tome u svojim poslanicama. Sada će neko možda reći: on je svetac, lako je njemu bilo pričati. Ali Pavle je isto primjenjivao i na sebe. Proroci koji su se susreli sa Božjom svetošću takođe. Stoga, ako možda nekog na zemlji iskreno volite a on ili ona vam ne uzvraćaju ljubav – nemojte da se čudite. Odbijena je neuporedivo veća i čistija ljubav, toliko veća koliko su nebesa prostranija od Zemlje.

I opet, nevjerojatno ali istinito, Stvoritelj ne samo što pruža ruku spasenja takvom čovjeku već mu nudi živi odnos kroz savez ili zavjet.

Na mnogo mjesta u Bibliji takav odnos prikazuje se slikom braka. Tako svi oni koji uđu u savez sa Bogom postaju „nevjesta Hristova.“ Apostol Pavle u Rimljanima poslanici 7. glava daje izvanredno objašnjenje kako je uopšte mogući jedan takav „bračni savez.“

„Zar ne znate, braćo – jer govorim onima koji poznaju zakon – da je Zakon gospodar čovjeku dok je čovjek živ? Tako je udata žena zakonom vezana za muža dok je on živ, a ako joj muž umre, oslobođena je muževljevog zakona. Dakle, dok joj je muž živ, biće nazvana preljubicom ako pripadne drugom čovjeku. Ali ako joj muž umre, slobodna je od njegovog zakona, i nije preljubnica ako pripadne drugom čovjeku.

Tako ste i vi, braćo moja, posredstvom Hristovog tijela umrli Zakonu, kako biste pripali drugome, onome koji je ustao iz mrtvih, da bismo donosili plod koji je Bogu na slavu. Jer kad smo živjeli po tijelu, grešne strasti koje je pobuđivao Zakon djelovale su u našim udovima da bismo donosili plod koji vodi u smrt. A sada smo oslobođeni Zakona, jer smo umrli onome što nas je sputavalo, da bismo bili sluge na novi način, po Duhu, a ne na stari način, po slovu.“

Nadam se da shvatate poentu ovog sjajnog prikaza. U najkraćem, Božji moralni Zakon, kao vrhovni zakon univerzuma, zakon je života, dok se za sve ostale zakone može kazati da su u funkciji održavanja sistema i poretka. „Žena“ (Božji narod) je vezana tim zakonom. Zakon je sam po sebi dobar i pravedan, ali on ne može oprostiti „ženi“ ako napravi preljubu udavši se za drugoga. Kazna je neminovnost koja je čeka. Zakon traži smrt prekršitelja. Ali ako bi joj prvi „muž“ (Zakon) umro „žena“ (Božji narod), bi imala pravo udati se za drugoga, željenoga. Stoga je sam Željeni umro Zakonu da bi se Njegova „izabranica“ sada mogla vjenčati sa Njim! On je stvarno umro i vaskrsao, a od nje se takođe traži simbolična sahrana i vaskrsenje za ulazak u novi savez, što će kroz novi duhovni život rezultirati ulaskom u vječni život!

Ovo je čista i nepomiješana radosna vijest o spasenju ili jevanđelje koje obuhvata cijeli ljudski rod, od Adama do poslednjeg stanovnika ove planete.

Ali sila obmane toliko pritiska palog čovjeka da većina izabira, namjerno ignorišući ili nipodaštavajući Božju Riječ, kurvarski odnos sa Sotonom, neprijateljem Boga i čovjeka. Izbor loše djevojke uvijek će biti „mačo“ muškarac (ovaj termin mogli bismo prevesti kao „drska bitanga koja ne zazire ni od čega“), nikako dobar, pošten i valjan momak jer on nije popularan.

Naravno kroz istoriju čovječanstva uvijek je bilo onih koji su prihvatili savez sa Bogom i ostavljali svjedočanstvo o tome. Zatim su dolazili naslednici. Oni bi za sebe tvrdili da čuvaju pravu i istinsku vjeru i da im po pravu pripada ono što su baštinili znameniti Božji ljudi. Tako „na Mojsijevu stolicu sjedoše književnici i fariseji“ (vidi Matej 23. glava), a Petrov kamen ispuni silnu goru zvanu Rim, također zajedno sa „stolicom.“

Žene namiguše

Vrijeme je da se ponovo vratimo Isaiji. U trećoj glavi, između ostalog, stoje sledeće riječi:

„Gospod na sud ustaje, diže se da narodima presudu izrekne. Gospod će započeti sud protiv starješina svog naroda i protiv njegovih knezova... Gospod još kaže: ‘Zbog toga što su kćeri cionske postale ohole, što idu uzdignute glave i očima namiguju, sitnim koracima hodaju i nakitom na nogama zveckaju, Gospod će krastama prekriti teme kćeri cionskih, otkriće Gospod čelo njihovo. Tog dana Gospod će im oduzeti njihovu ljepotu: ukrase oko nogu, trake koje nose oko glave i nakit u obliku mjeseca, minđuše, narukvice i koprene, pokrivala za glavu, lančice što oko nogu nose i pojaseve, bočice s mirisima i amajlije u obliku školjke, prstenje i alke za nos, svečane

haljine i tunike, ogrtače i torbice, ogledala i donje haljine, turbane i dugačke koprene.

Umjesto mirisnog balzama biće ustajali smrad, umjesto pojasa uže će se vezivati, umjesto lijepo očešljane kose biće ćelava glava, umjesto raskošne haljine kostrijet će se opasivati, umjesto ljepote biće žig...’“

Gornji opis vjerovatno je bio poznata slika iz života u Jerusalamu Isaijinog vremena i mogao se primijeniti na sujetne i tašte žene. Ali zapazite da Bog preko svog proroka daje jednu mnogo širu perspektivu koja se odnosi na sud posljednjeg vremena. Kao što je najavljeno i na drugim mjestima u Svetom Pismu, sud počinje od starješina i vođa koji bi trebalo da su pastiri narodu. Pogodili ste, riječ je o „naslednicima.“ Nije teško prepoznati ni „cionske namiguše.“

Ako ste čitali ovaj tekst, da li ste se nekad zapitali kako će im to Gospod oduzeti ljepotu i sve one drangulije koje čine da izgledaju u očima drugih nešto što nijesu? Što je kuća ružnija iznutra, to je veća potreba da se kreči spolja. Sam Isus jednom je sveštenike svog vremena nazvao „okrećenim grobovima.“ Ili šta znači kad Gospod kaže „otkriću golotinju njenu“? Ko je prvi ostao go na zemlji? Adam i Eva svakako. Ta „golotinja“ je strašna koliko i sama smrt. Dakle, ili će nas Gospod obući u „bijeje haljine“ (vidi Otkrivenje 3:5, 18; 6:11; 7:9, 13, 14; 19:7, 8, 14 itd.), ili će se otkriti naša golotinja. Nema neutralne opcije. Sve što čovjek sam gradi da bi se uzvisio ili lažno predstavio u očima drugih ništa nije vrednije od nakita nabrojenog u Isaijinoj knjizi. Riječi „odjeća“ i „sramota“ imaju isti korjen u hebrejskom jeziku. Mnogi prožive svoj život a da se možda i ne zapitaju kako to da čovjek mora nositi odjeću i zašto. No čika Dijablo ne bi bio to što jeste kad od „sramote“ ne bi napravio modu. Marketing.

Sedam (namazanih) žena

Odmah u nastavku, na samom početku četvrte glave*, dakle u istom kontekstu objave posletka vremena i suda, Isaija je zapisao: „Tog dana sedam žena uhvatiće jednog muškarca i govoriće mu: ‘Ješćemo svoj hljeb i nosićemo svoje haljine, samo da se zovemo tvojim imenom, da bi se sa nas skinula sramota.’“

SIMBOL	ZNAČENJE
Žena	Božji narod ili uslovno rečeno crkva
Sedam	Broj punine
Muškarac – Čovjek	Isus Hristos
„Ješćemo svoj hljeb“	Odvojen i nezavisan život od Boga
„Nosićemo svoje haljine“	Nezainteresovanost za „haljine pravde“
„Zvati se njegovim imenom“	Zainteresovanost samo za zvanje ili spoljni imidž
„Skidanje sramote“ (pomoću imena)	Dobro ime kao maska za prikrivanje stvarnosti

Ovdje se nećemo baviti dokazivanjem ispravnosti datih značenja. Svako ko ozbiljnije proučava Sveto Pismo to lako može shvatiti. „Ješćemo svoj hljeb i nosićemo svoje haljine“ ima naravno i puno šire značenje u smislu samodovoljnosti i življenja po sopstvenom nahođenju i željama, kao i pripisivanje Božjeg imena koje simboliše lažnu religijsku formu koja se vrši sa trostrukom svrhom: i) umirivanje nečiste savjesti; ii) polaganje prava na duhovno nasleđe koje donosi određene privilegije i materijalne koristi; i iii) manipulisanje i skretanje pažnje sa izvorne vjere koja se u takvoj situaciji lako može

* Biblijski pisci nijesu dijelili svoje spise na poglavlja, što je urađeno mnogo kasnije radi lakšeg čitanja i snalaženja u Svetom Pismu.

izopštiti i staviti van zakona.

U obraćanju religijskim autoritetima svog vremena, Isus je rekao da kurve imaju veće šanse za ulazak u carstvo Božje od njih. I to nije bila uvreda već činjenica.

Eto kako funkcionise pala priroda koja želi „uživati“ u svom palom stanju. Taj „užitak“ je čista samoobmana, duhovno, mentalno i fizičko drogiranje.

Nastavak teksta u 4. glavi knjige proroka Isaije dodatno potvrđuje da se ovdje govori u kontekstu posletka vremena i daje sliku spasenih u društvu „Gospodnjeg Izdanka“ – Mesije.

Koliko će, dakle, „žena“ željeti da napravi ovaj kompromisni „brak“ sa Hristom? Svaka. Bez izuzetka. Iz tog razloga, ukoliko pripadate nekoj crkvi, od svog propovjednika, vjeroučitelja ili „duhovnika“ nikada nećete čuti puno tumačenje ovog teksta. Oni će svakako vješto izbjeći ili zakamuflirati i neke druge tekstove koji bi mogli da njihovu „jedinu, pravu i nepogrešivu“ crkvu prikažu u pravom svijetlu. I to nije propovijedanje jevanđelja niti će ikada biti. Samo slobodan čovjek, koji je ušao u savez sa Bogom i koji stoji na stazi spase-nja može to činiti. Bez interesa ili zarad vrbovanja, iz srca i duše, za sadašnje i vječno dobro svojih bližnjih.

Takva će biti poslednja generacija Božjeg naroda na zemlji. Takva će biti posebna grupa sa jedinstvenim iskustvom – 144.000 iz Otkrivenja. Koja je njihova osnovna karakteristika? „To su oni koji se nijesu onečistili sa ženama, koji su sačuvali svoje djevičanstvo. Oni slijede Jagnje kuda god ono pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jagnjetu i nikakva se laž nije našla u njihovim ustima, ničim se nijesu onečistili.“ (Otkrivenje 14:4, 5) Dakle, šta mislite ko su ovi:

- a) kaluđeri u celibatu;
- b) po 12.000 izabranih pripadnika iz 12 plemena doslovnog Izraela (Otkrivenje 7);
- c) Božji vjerni svjedoci koji će objaviti čisto jevanđelje ne mije-

šajući se sa otpalim crkvama (prokurvanim nečistim ženama)?

Kako je to moja pokojna baba, nepismena ali veoma bistra žena, znala da kaže: „Samo ti se zbori.“

Tako dobijamo odgovor i na čuveno pitanje „koja je prava crkva poslednjeg vremena“. Ista ona koja je bila na početku, u kojoj su bili Noje, Avram, Mojsije, Danilo, Isus, Pavle... ona u kojoj je Bog mogao da stanuje. Jednostavno, zar ne? Baš kao i odgovor na pitanje šta je starije, jaje ili kokoška.

PROFESIONALNA KURVA I ŽENE KOJE SE POVODE ZA NJOM

Vjerujem da mnogima nije sasvim jasna razlika između „čiste žene“ i „kurve,“ naravno prema onome kako Biblija definiše ta dva pojma. I za to postoje tri ključna razloga: 1) teološka nepismenost; 2) indoktriniranost lažnim naukama i dogmama; i 3) subjektivnost.

U svakodnevnom životu, ko obično poslednji sazna da neka žena nije moralna? Njen muž. Ili ako nije bila moralna prije braka, ta-kođe su njen muž i članovi uže porodice osobe koje najmanje ili nimalo znaju o tome. Sličan obrazac može se primijeniti i kod crkava. Oni koji su unutra nemaju „dosije“ svoje „majke“ na uvid. Taj dosije brižljivo čuvaju oni koji vode cijelu stvar nastojeći da on zauvijek ostane „ad acta.“ Pokopana ili našminkana istorija.

U stvarnom životu nemoralna djevojka (tačnije kurva, jer termin „djevojka“ podrazumijeva nevinost) najbolje će se „udomiti“ ako se dovoljno udalji od mjesta gdje je njen život poznat. Isto tako, crkve najbolje „misionare“ u dalekim nepoznatim zemljama. Tehnike vrbovanja razvijene su do savršenstva. Ljudima se nudi vješto upakovana religijska mješavina koja izaziva različite mentalne, emotivne i duhovne efekte kod ljudi. Najčešće je to osjećaj oduševljenosti „novim istinama.“ Na nesreću, to nije stvarna puna Božja istina koja reže kao dvosjekli mač, već kompromisna mješavina istine i suptilnih laži koje podilaze sklonostima pale ljudske prirode. Na taj način crkve postižu prividne uspjehe u „evangeliziranju“ svijeta. Naravno „evangelizacija“ znači dovođenje ljudi pod njihovo okrilje jer „izvan crkve nema spasenja.“

Kako to funkcioniše u praksi, vidimo na nekim primjerima. Da bi zadržali prevarni osjećaj „užitka“ koji je proistekao iz opčinjenosti, momci će kurvu i dalje nazivati „djevojkom,“ kao što će vjernici (sta-

do koje *dozvoljava* da bude izmanipulisano) onečišćenu crkvu bludnicu zvati „jedinom, pravom i nepogrešivom tvrđavom istine.“ Dobro ime je ono oko čega će se veoma truditi. Tako nailazimo na termine „pravoslavna,“ „vaseljenska,“ „Hristova“ itd. koji sugerišu bespogovornu ispravnost. Sve to je sračunato da izazove osjećaje nadmoćnosti, ekskluzivnosti, ponosa i samopravednosti, bukvalno svega onoga što čovjeka nepovratno udaljava od Boga i jedinog načina na koji mu se može pomoći kako bi prešao iz smrti u život.

Palu crkvu gradi pali čovjek, Božji hram može samo Bog. Bog to radi tako što „hram“ posvećuje svojim prisustvom. On sa svoje „nevjeste“ skida prljave haljine i oblači je u haljine pravde (vidi Isaija 61:10; 64:6; Zaharija 3:3-5; Otkrivenje 19:7-9).

Evo čovjeka koji je to u potpunosti razumio: „Jer oni koji žive po tijelu razmišljaju o onome što je svojstveno tijelu, a oni koji žive po Duhu o onome što je svojstveno Duhu. Jer razmišlja-nje svojstveno tijelu donosi smrt, a razmišljanje svojstveno Duhu donosi život i mir. Jer razmišljanje svojstveno tijelu donosi neprijateljstvo s Bogom, budući da se tijelo ne pokorava Božjem zakonu, a i ne može. Zato oni koji žive po tijelu ne mogu ugoditi Bogu.

Ali vi ne živite po tijelu, nego po Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. Ali ako neko nema Hristov Duh, taj nije Hristov. A ako je Hristos u jedinstvu s vama, tijelo vam je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh vam donosi život zbog pravednosti. A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama.“ (Rimljanima 8:5-11)

Hajde da raščlanimo ove konstatacije na ključne misli:

U TIJELU	U DUHU
„Oni koji žive po tijelu“ (uživaju u svom palom stanju)	„Oni koji žive po Duhu“

„Razmišljanje svojstveno tijelu“	(Razmišljanje) „o onome što je svojstveno Duhu“
„Razmišljanje svojstveno tijelu donosi smrt“	„Razmišljanje svojstveno Duhu donosi život i mir“
„Razmišljanje svojstveno tijelu donosi neprijateljstvo s Bogom.“ To je isto što i nevjerstvo.	„Avraam vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu, i prijatelj Božji nazva se.“ (Jakov 2:23)
„Tijelo se ne pokorava Božjem zakonu, a i ne može“	Jedinstvo sa Hristom donosi život zbog pravednosti
„Oni koji žive po tijelu ne mogu ugoditi Bogu“	Prebivanje Duha Božjeg koji je digao Hrista iz mrtvih oživljava smrtna tijela koja su sada „ugodna“ Bogu
<i>„Ako neko nema Hristov Duh, taj nije Hristov“ (jasna i jednostavna istina koja pravi razliku)</i>	

Ako ste se nekad pitali koji je najveći domet palog „tijela,“ teško da bi vam ikada pao na pamet pravi odgovor. No u Bibliji imamo detaljan opis tog „dostignuća.“

Profesionalna religijska kurva

Luciferovo srce se ponijelo vlastitom ljepotom, kao i srce tirkog cara koji je poslužio kao model. Obojica su izjednačavali svoje srce sa srcem Božjim (vidi Ezekijel 28. glava). Dakle, najveća težnja palog stvorenja je da bude kao Bog, da ima vlast i moć sličnu Njegovoj. Postoje li i danas osobe na Zemlji koje imaju takve namjere? Ili su možda antički vladari iz neznanja postavljali nedostižne ciljeve, dok su ovi današnji dovoljno prosvjetljeni da se nikad ne bi upustili u takve ludosti?

Prvi silnik koji se pominje posle Potopa bio je Nimrod. „Husu se rodio Nimrod. On je bio prvi moćan čovjek na zemlji. Bio je moćan

lovac koji se protivio Gospodu. Zato se kaže: 'Baš kao Nimrod, moćan lovac koji se protivio Gospodu.' On je najprije carovao nad Vavilonom, Orehom, Arhadom i Halnom, u zemlji Senar. Iz te zemlje otišao je u Asiriju i počeo je da zida Nineviju, Rovot, Halah i Dasem koji je bio između Ninive i Halaha: oni zajedno sačinjavaju veliki grad." (1. Mojsijeva 10:8-12) Iz ovog kratkog izvještaja možemo zapaziti da je Nimrod postao popularan i moćan zahvaljujući svojem nasilništvu i preduzimljivosti, što očito nije bilo svojstveno njegovim savremenikima. Zvanična poznata istorija, kad bi bila objektivna, mogla bi slobodno ovog čovjeka uzeti kao začetnika despotizma, nasilništva i lažnog kulta vladara – poluboga. U sledećem poglavlju knjige Postanja nalazimo opis pobune protiv Stvoritelja koja je kulminirala misterioznom kulom, zbog čega se Bog još jednom direktno umiješao u planove kreatora ovog projekta. Šteta što ovaj biblijski izvještaj ne daje više informacija jer se može sa razlogom pretpostaviti da graditelji Vavilonske kule nijesu bili samo vješti zidari već su koristili određena prepotopna znanja, posebno ona okultnog karaktera, tim prije što danas gotovo svako tajno ili satanističko društvo svoje korjene vezuje upravo za te iste ljude i događaje.

Nimrod, dakle, nije došao tiho, ali je postao legenda svih naroda na licu Zemlje, maskiran pod raznim imenima i okićen božanskim atributima, kao i Semiramis, kurva i vještica, koja je ustanovila različite elemente paganskih religija.

Sjeme zla koje su posijali osnivači Vavilona donosilo je svoj rodove kroz sve vjekove, i prema onome što nas uči Sveto Pismo, donosiće ih do kraja istorije pobunjene Zemlje koji će imati konačnu kulminaciju u duhovnom Vavilonu.

Biblijska istorija otkriva nam imena mnogih ljudi koji su djelovali kao sotonska oruđa na Zemlji po sličnom obrascu kao Nimrod. Svjetovna istorija nije ni izbliza tako pouzdana, naročito ne u procjenama karaktera znamenitih ljudi i događaja, ali svaki teološki pismen i

pošten čovjek može da stvori prilično jasnu sliku društva u prošlosti. Štaviše, velika većina despota, nasilnika i kriminalaca ušli su u udžbenike kao pozitivne ličnosti i mnogi proglašeni svetima ako su završili određeni posao za zvaničnu crkvu ili bili njeni sponzori i promoteri. Na primjer, Konstantin, višestruki ubica sa predumišljajem, uključujući članove vlastite porodice, smatra se svecem i oslobodiocem hrišćanstva koje je uveo pod državni krov. Nemanjići, utemeljivači „svetosavske srpske crkve“ žestoko su progonili bogumile i za to dali sledeće zvanično objašnjenje: „Zli jeretici, trikleti babuni, koji se lažno nazivaju hrišćanima, i koji se rugaju našoj pravoj vjeri, izostavljajući iz svetih knjiga riječi i preokrećući na zlovrje, i koji se otkidaju od svete i pravoslavne crkve, i koji se rugaju svetome i časnome krstu, i koji se rugaju svetim ikonama i ne klanjaju im se – da budu prokleti.“ Takođe su prokleli poglavare bosanske crkve koja je primala prognane hrišćane: „I razglasiti svima: Rastudije bosanski i Radomir i Dražilo i Tolko i Tvrdoš i svi koji se nazivaju hrišćani i hrišćanice a ne klanjaju se svetim ikonama i krstu časnomu, da budu prokleti.“ (Sinod Srpske pravoslavne crkve) Dakle, „grieh“ ovih ljudi bio je vjernost Božjoj Riječi tako što su odbijali pagansku idolatriju crkve i države.

Na sličan način reklamirani su i glavni utemeljivači ateizma koji su takođe odigrali bitnu ulogu u stvaranju globalnog satanističkog poretka.

Nesveti spoj religijske i svjetovne vlasti svoj vrhunac dostiže u sistemu „Velikog Vavilona,“ „majke kurvama i gadostima zemaljskim.“ Dakle, postoji velika kurva profesionalka i njene kćerke koje proizvode zemaljske gadosti. Da vidimo koje su njene karakteristike:

- Ona „sjedi nad mnogim vodama“ (Otkrivenje 17:1). Već u 15-om retku iste glave kaže nam se da su „vode“ zapravo narodi, narodnosti i jezici. Dakle, koja religijsko-politička sila vjekovima sjedi nad mnogim narodima? Postoji samo

jedna takva koja ne samo što baštini kompletno vavilonsko nasleđe, već se savršeno uklapa u sve druge naznake koje daju biblijska proročanstva.

- S njom se kurvaju zemaljski vlastodršci i trgovci ili biznismeni (17:2; 18:3, 9).
- Oni koji žive na Zemlji opijeni su vinom njenog kurvarstva (17:2; 18:2). Ako bismo ovo preveli na savremeni jezik, mogli bismo reći da je sistem velikog Vavilona potpuno izmanipulisao čovječanstvo u smislu najbitnijeg znanja ikad datog ljudima, a to je poznanje Boga i Plana spasenja, odakle direktno ili indirektno potiču sve ostale zablude kojima ljudski rod robuje.
- Kurva profesionalka sjedi na skerletnoj zvijeri punoj hulnih imena (17:3). Očito da postoji sila iza scene koja daje moć kurvi, ali ovdje se nećemo baviti detaljima. Hulno ime je svako „ime“ koje odvraća pažnju ljudi od pravog Boga, idolско ime navodnih drugih posrednika, svetaca, zaštitnika, nebiblijskih obreda i sl.
- „Žena je bila obučena u purpur i skerlet, i ukrašena zlatom, dragim kamenjem i biserima. U ruci je imala zlatnu čašu punu gadosti i nečistote svog bluda“ (17:4). Kolorit odjeće kurve ukazuje na teški okultizam i paganizam, ali njena pojava izaziva pažnju i divljenje svijeta. Šta mislite, koliko ljudi bi vam dalo ispravan odgovor na pitanje ko je naslednik i čuvar vjere Božje? Vjerovatno niko. Svako bi se pozivao na religijske usta-nove, ovu ili onu crkvu. Zašto? Jer se crkve *pokazuju*. Čovjek gleda na ono što se vidi očima. A kurve odlično znaju šta duhovno bolesna publika želi vidjeti. Zapazite dalje, čaša je zlatna ali unutra puna gadosti i kurvarske nečistote. Očito, sve je usmjereno na spoljašnji imidž. Da li ste se možda sami prepoznali ili vas ovo neodoljivo

Podsjeća na nešto što ste puno puta vidjeli? Točite li vino ili ga samo konzumirate? Koje god bilo, ne čini neku razliku. Bitno je da ste u ekskluzivnom lokalnu i „viđeni.“

- Ime na čelu: „Tajna, Vavilon Veliki, majka bludnicama i zemaljskim gadostima“ (17:5). Čelo je simbol uma, a tajna se odnosi na tajnu bezakonja o kojoj je prorokovao apostol Pavle (vidi 2. Solunjanima 2).
- Kurva je pijana od krvi svetih i od krvi Isusovih svjedoka (17:6). Prorok Jovan je bio šokiran tim prizorom.

Dalje nećemo ulaziti u detalje proročkog opisa jer je to veoma opsežna tema. Kraj 18 glave nam kazuje da se u „tom gradu našla krv proroka i svetih i svih koji su pobijeni na zemlji,“ što je dokaz više u prilog konstataciji da se radi o tajni bezakonja, akumuliranom nasleđu otpale demonske religije koja ima za cilj uništiti sve što je Božje istovremeno se drsko i bezočno predstavljajući kao Božja ustanova.

U Otkrivenju 18:8 Bog najavljuje sud kurvi i kaže da će na kraju biti spaljena vatrom. Istorijski, Sodom i Gomor je zadesila takva kazna, a Isus je u jevanđelju po Luki 17:28-30 kazao da će slično biti o Njegovom dolasku. U Otkrivenju 19:20, 21 vidimo da će Bog posebno kazniti „zvijer“ i „lažnog proroka“ koji su okupili zemaljske vladare da se bore protiv Njega. Ta kazna će biti konačni sud ognjem, dok će ostali biti pobijeni Riječju Božjom. Otkrivenje 14:9-11 daje dodatnu potvrdu, što znači da će poslednja poruka stanovnicima Zemlje sadržati i tu direktnu opomenu. Možete samo zamisliti kakvim fanaticima će biti proglašeni nosioci poruke i kakva će biti reakcija crkava. Ali tada će svako biti suočen sa istinom da nema izgovora.

Po završetku revizije faze suda i milenijuma, Bog sprovodi izvršni sud nad zlim nepokajanim ljudima, Sotonom i demonima, koji vrše poslednji očajnički pokušaj da promijene ishod. U Otkrivenju

20:10 stoji da su zvijer i lažni prorok već primili takav sud.

Kurve kćerke

Čitajte Ezekijel 16. glava. Evo kraćeg izvoda koji otkriva posebnu psihologiju neafirmisane kurve. „Kad žena čini preljubu, ona prima strance umjesto svog muža. Sve javne bludnice primaju darove, a ti daješ darove svim svojim ljubavnicima i nudiš im mito da sa svih strana k tebi dođu kako bi s tobom blud činili. Tvoj blud je drugačiji od bluda drugih žena, niko blud ne čini tako kao ti, jer ti plaćaš umjesto da se tebi plaća – kod tebe je to obrnuto.“ (32-34) Šta mislite, ima li danas ovakvih? Ako tvrdite da nema, pogledajte malo bolje.

Vremenom kćerke počinju sve više imitirati majku profesionalku, a da toga nijesu svjesne. One žele njenu popularnost i slavu jer ih je slava Božja odavno napustila. Naravno to im nimalo ne smeta da i dalje drže predavanja o nevinosti svojim vjernim fanovima.

„Pade, pade Vavilon Veliki i postao je prebivalište demonima, izvor svake nečistote i skrovište svih nečistih i mrskih ptica! Jer svi su se narodi opili vinom gnjeva, vinom njenog bluda. Carevi zemaljski s njom su blud činili, a trgovci zemaljski obogatili su se od silne i besramne raskoši njene.’

Onda sam čuo jedan drugi glas s neba kako govori: ‘Izađite iz nje, narode moj, da ne budete saučesnici u njenim grijesima i da vas ne zadese njene nevolje!’“ (Otkrivenje 18:2-4)

Cetinje, 07.06.2011.

Autor: Pavle Simović